

Τι είναι σήμα;

Ως **σήμα** ορίζεται ένα φυσικό μέγεθος το οποίο μεταβάλλεται σε σχέση με το χρόνο ή το χώρο ή με οποιαδήποτε άλλη ανεξάρτητη μεταβλητή ή μεταβλητές.

Παραδείγματα:

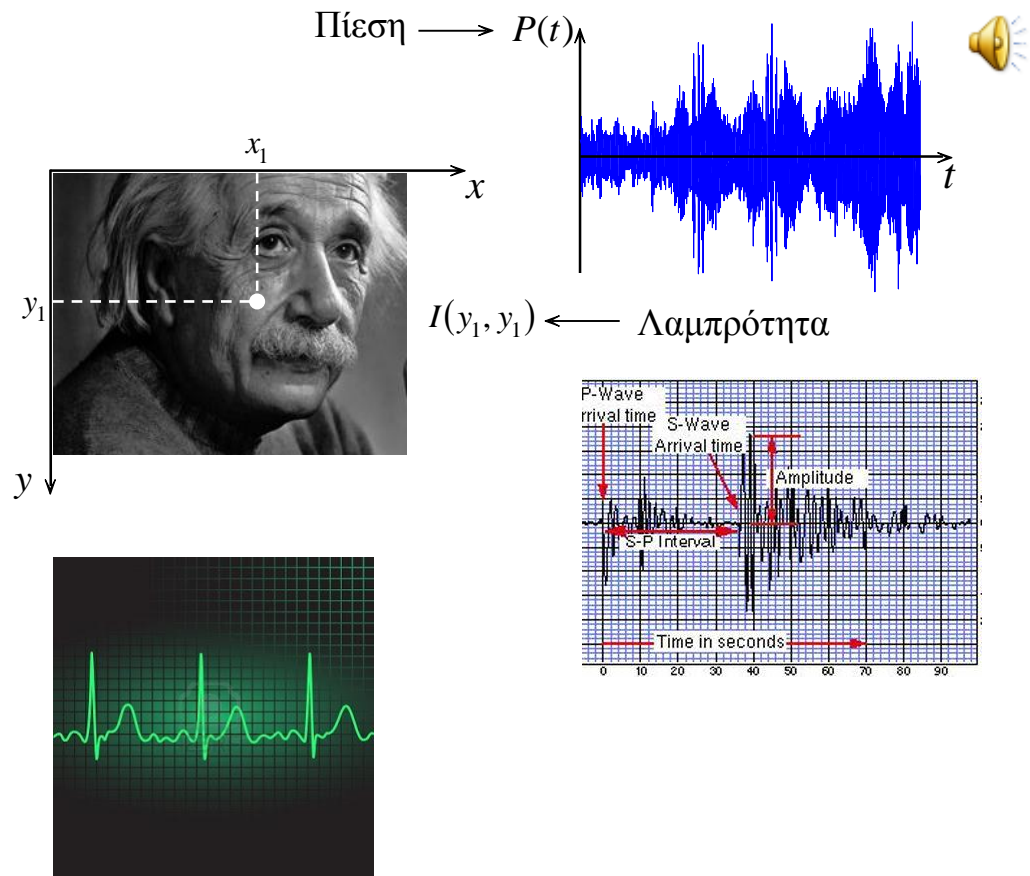
Σήμα ομιλίας

Σήμα εικόνας

Σεισμικά σήματα

Ιατρικά σήματα

...

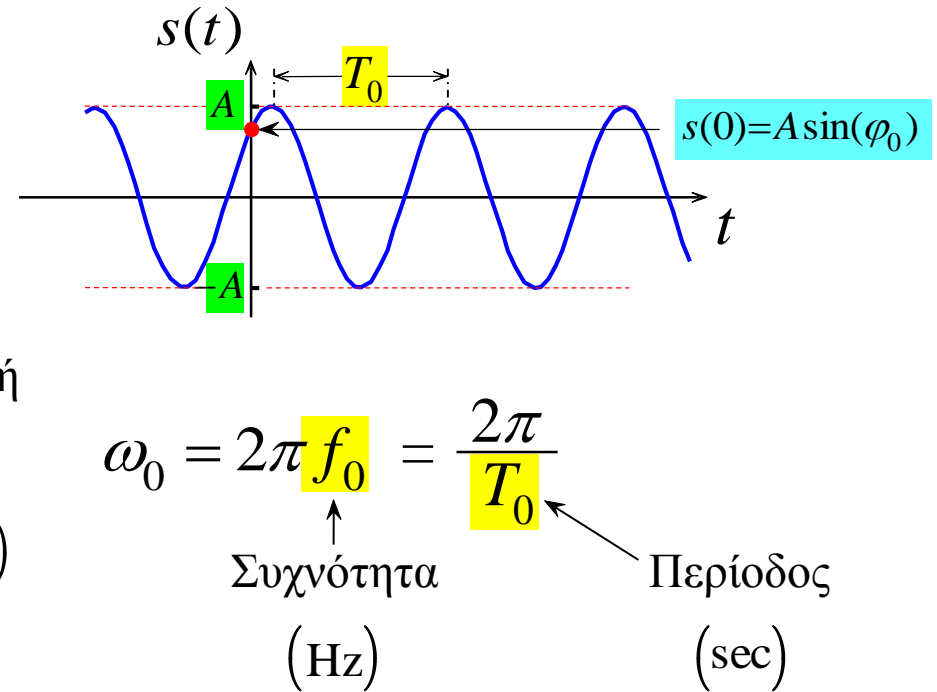

Ένα σήμα μεταφέρει **ενέργεια – ισχύ** και **μηνύματα - πληροφορία**.

$$s(t) = A \sin(\omega_0 t + \varphi_0)$$

Πλάτος
 Κυκλική συχνότητα
 Αρχική φάση

(Volts ή Ampers) $\left(\frac{\text{rad}}{\text{sec}}\right)$ (rad)

Από μαθηματική άποψη, ένα σήμα εκφράζεται ως συνάρτηση μιας ή περισσοτέρων ανεξαρτήτων μεταβλητών. Με άλλα λόγια ένα σήμα είναι μία συνάρτηση.

$$t \rightarrow x(t)$$

Η ανεξάρτητη μεταβλητή t είναι συνήθως ο χρόνος, ή οποία μπορεί να έχει και άλλη φυσική σημασία.

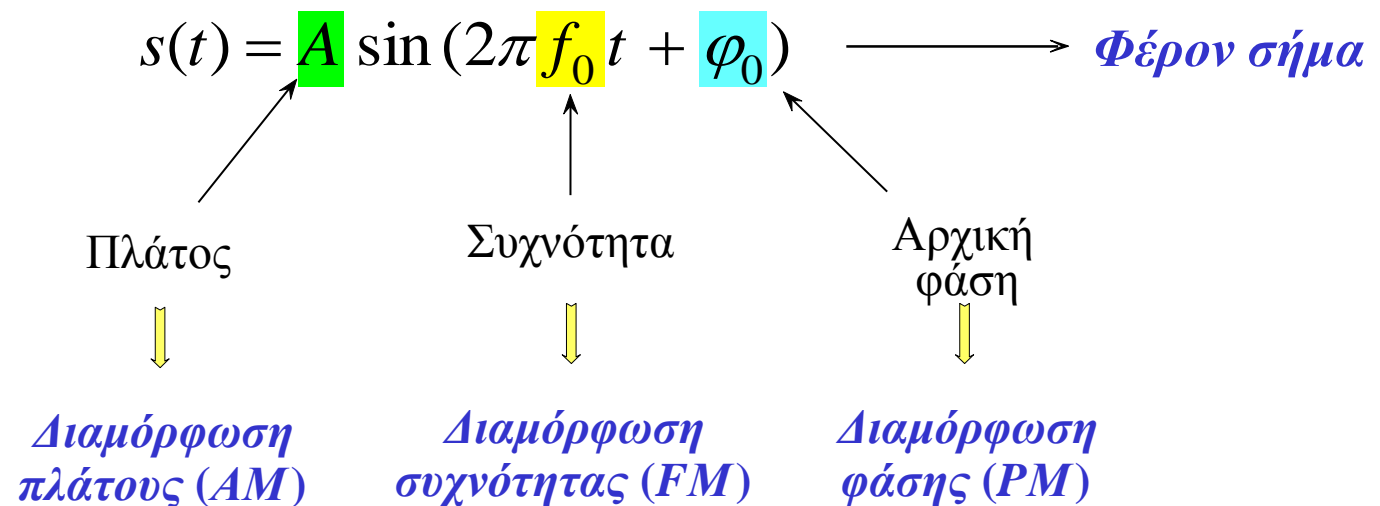
Με $x(t)$ συμβολίζεται η τιμή του σήματος τη χρονική στιγμή t .

Σήμα - Πληροφορία

Πληροφορία δεν υπάρχει χωρίς ένα σήμα που την αντιπροσωπεύει.

Η πληροφορία κωδικοποιείται σε ένα σήμα τροποποιώντας τη δομή του σήματος.

Η διαδικασία με την οποία η πληροφορία κωδικοποιείται σε ένα σήμα λέγεται **διαμόρφωση (modulation)**.

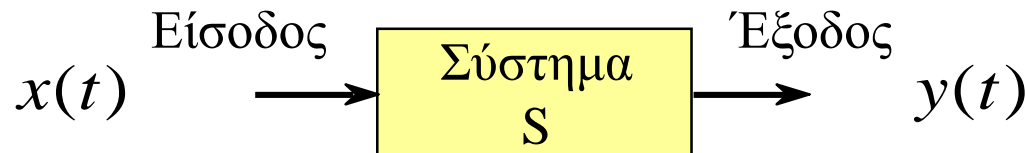

Η διαμόρφωση χρησιμοποιεί το σήμα πληροφορίας $m(t)$, για να μεταβάλλει κατά τρόπο συστηματικό το **πλάτος**, τη **συχνότητα**, ή τη **φάση** ενός ημιτονοειδούς φέροντος.

Τι είναι σύστημα;

Ως **σύστημα** ορίζουμε την οντότητα εκείνη η οποία επενεργώντας σε ένα σήμα $x(t)$ έχει ως αποτέλεσμα ένα άλλο τροποποιημένο συνήθως σήμα $y(t)$.

Η δράση ενός συστήματος περιγράφεται σχηματικά

Σχηματική περιγραφή του συστήματος S.

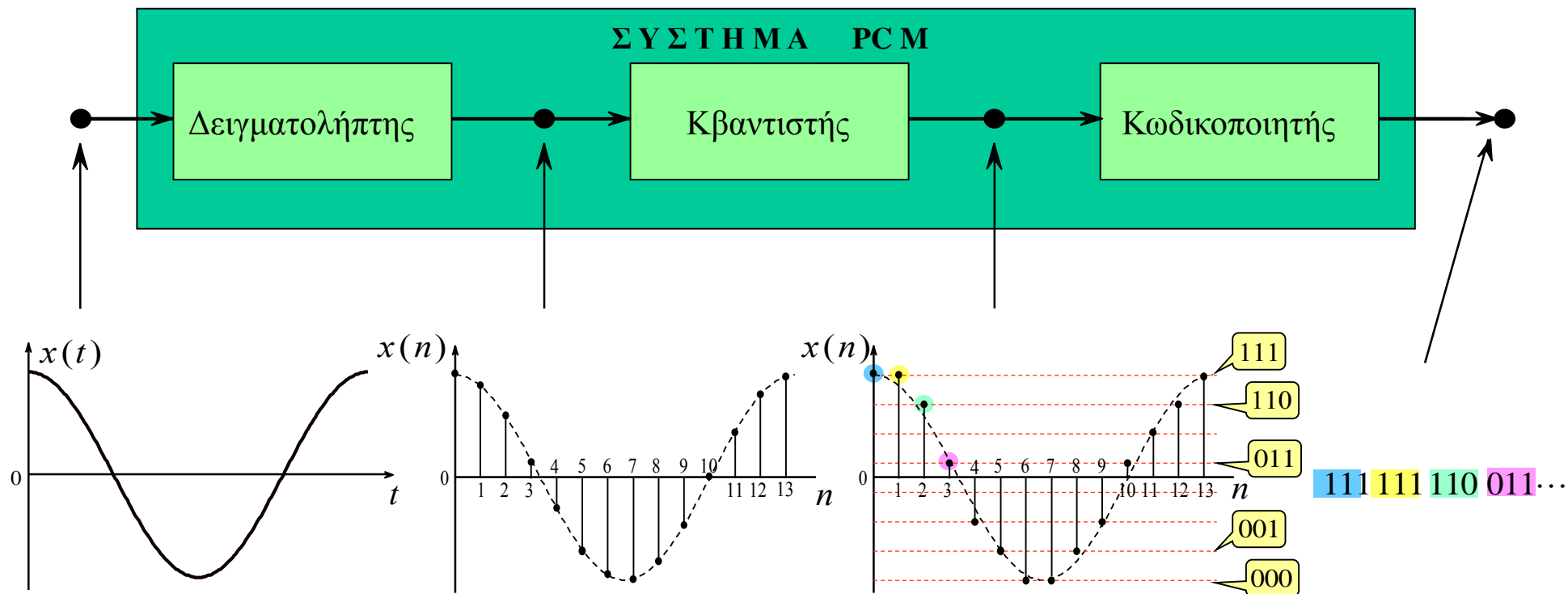
όπου $x(t)$ είναι το σήμα εισόδου ή απλά η **είσοδος** του συστήματος και $y(t)$ η **έξοδος** του συστήματος.

Ένα σύστημα μπορεί να θεωρηθεί **ως ένας μετασχηματισμός** μεταξύ σημάτων

$$y(t) = S [x(t)]$$

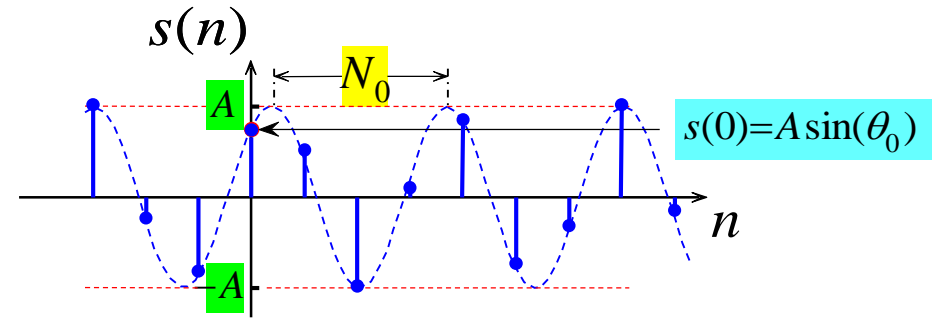
Παλμοκωδική Διαμόρφωση (PCM)

Η παλμοκωδική διαμόρφωση (*Pulse Code Modulation* (PCM)) είναι το απλούστερο σχήμα κωδικοποίησης κυματομορφής. Ένας παλμοκωδικός διαμορφωτής παλμών αποτελείται από τρία βασικά μέρη: ένα **δειγματολήπτη**, έναν **κβαντιστή** και ένα **κωδικοποιητή**.

$$s(n) = A \sin(\Omega_0 t + \theta_0)$$

Πλάτος (Volts ή Ampers) Κυκλική συχνότητα (rad) Αρχική φάση (rad)

$$\Omega_0 = 2\pi F_0 = \frac{2\pi}{N_0}$$

Συχνότητα () Περίοδος ()

Από μαθηματική άποψη, ένα σήμα εκφράζεται ως συνάρτηση μιας ή περισσότερων ανεξαρτήτων μεταβλητών. Με άλλα λόγια ένα σήμα είναι μία συνάρτηση.

$$n \rightarrow x(n)$$

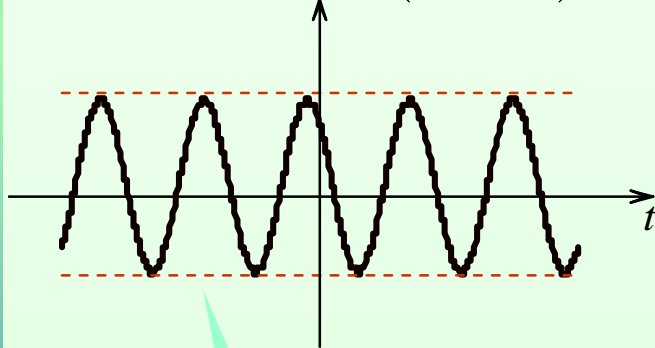
Με $x(n)$ συμβολίζεται η τιμή του σήματος τη χρονική στιγμή nT_0 .

Το μιγαδικό εκθετικό σήμα

$$x(t) = c \cdot e^{st} \quad \text{όπου} \quad c = |c| \cdot e^{j\theta} \quad \text{και} \quad s = \sigma + j\omega$$

Οι γραφικές αναπαραστάσεις του πραγματικού μέρους του μιγαδικού εκθετικού σήματος για τις διάφορες τιμές της παραμέτρου σ είναι

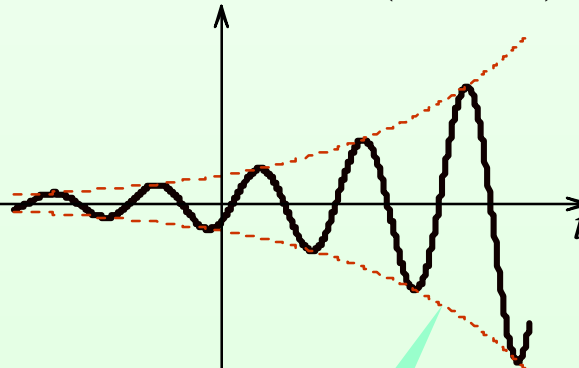
$$\Re\{x(t)\} = |c| \cos(\omega_0 t + \theta)$$

$$\sigma = 0$$

Η περιβάλλουσα
 $|c|e^{\sigma t} = |c|$
είναι σταθερή

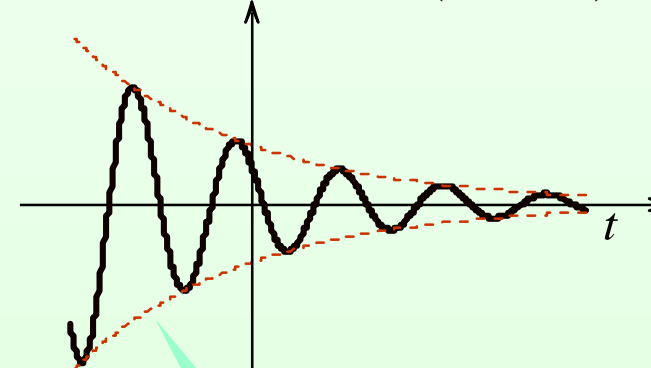
$$\Re\{x(t)\} = |c|e^{\sigma t} \cos(\omega_0 t + \theta)$$

$$\sigma > 0$$

Η περιβάλλουσα
 $|c|e^{\sigma t}$
αυξάνεται εκθετικά

$$\Re\{x(t)\} = |c|e^{\sigma t} \cos(\omega_0 t + \theta)$$

$$\sigma < 0$$

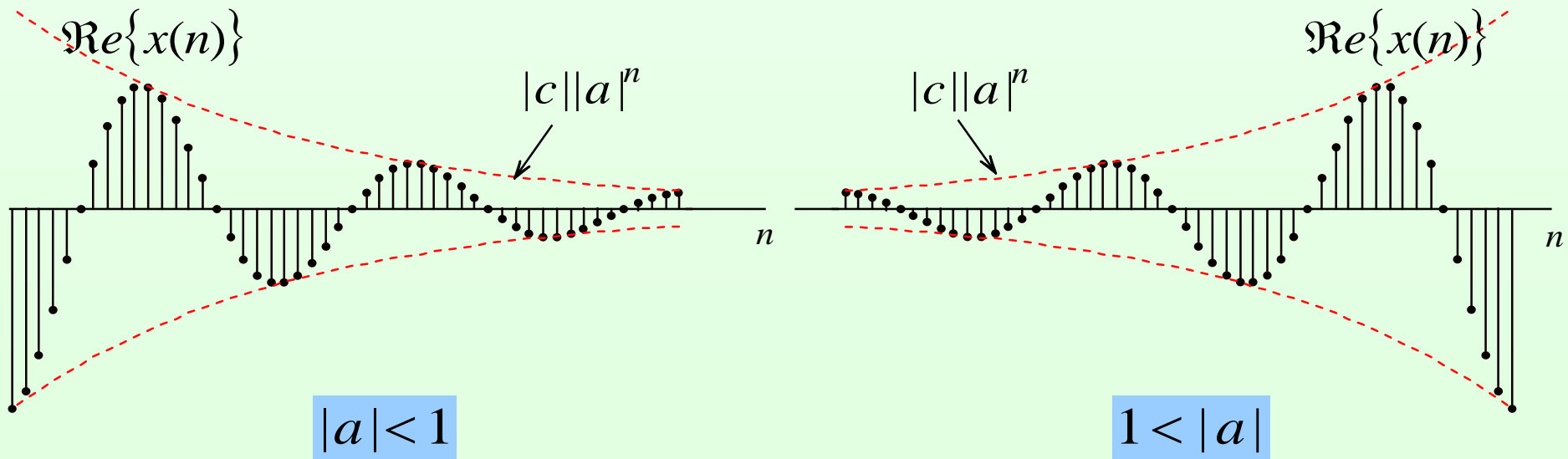
Η περιβάλλουσα
 $|c|e^{\sigma t}$
μειώνεται εκθετικά

Το μιγαδικό εκθετικό σήμα διακριτού χρόνου

$$x(n) = c \cdot a^n$$

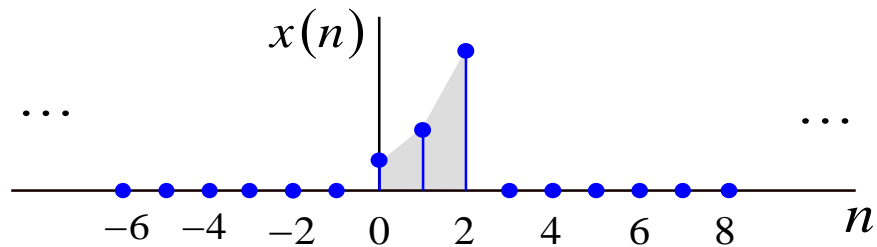
όπου $c = |c| \cdot e^{j\theta}$ και $a = |a| \cdot e^{j\Omega_0}$

Οι γραφικές αναπαραστάσεις του πραγματικού μέρους του μιγαδικού εκθετικού σήματος διακριτού χρόνου για τις διάφορες τιμές της παραμέτρου a είναι

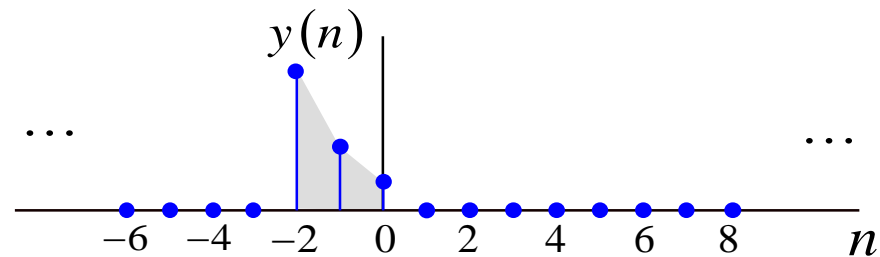
Μετατροπές σημάτων ως προς το χρόνο

$$x(n) = \begin{cases} 2^n, & 0 \leq n \leq 2 \\ 0, & \text{αλλιώς} \end{cases}$$

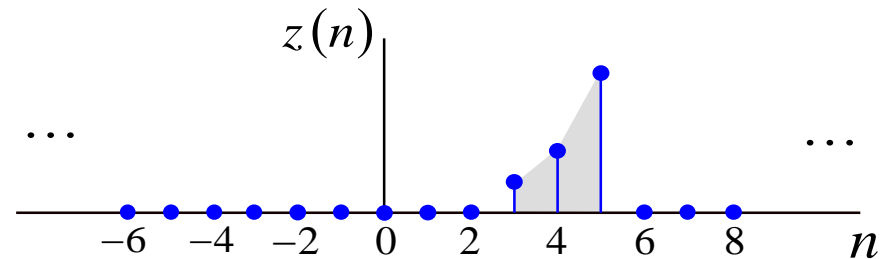
Ανάκλαση: $y(n) = x(-n)$

$$y(n) = \begin{cases} 2^{-n}, & -2 \leq n \leq 0 \\ 0, & \text{αλλιώς} \end{cases}$$

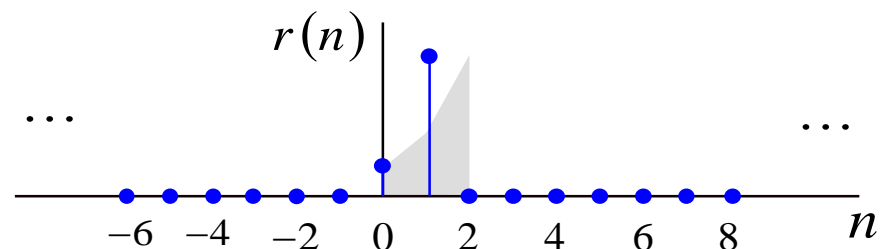
Χρονική μετατόπιση: $z(n) = x(n-3)$

$$z(n) = \begin{cases} 2^{n-3}, & 3 \leq n \leq 5 \\ 0, & \text{αλλιώς} \end{cases}$$

Αποδεκάτιση στο χρόνο: $r(n) = x(2n)$

$$r(n) = \begin{cases} 2^{2n}, & 0 \leq n \leq 1 \\ 0, & \text{αλλιώς} \end{cases}$$

Ενεργειακά σήματα - σήματα ισχύος

Η *ενέργεια* E_x του σήματος $x(t)$ δίνεται από τη σχέση

$$E_x = \lim_{T \rightarrow \infty} \int_{-T}^{+T} |x(t)|^2 dt$$

Ένα σήμα χαρακτηρίζεται ως *ενεργειακό σήμα* αν

$$0 < E_x < \infty$$

Η ενέργεια διακριτού σήματος δίνεται από τη σχέση

$$E_x = \sum_{n=-\infty}^{n=\infty} |x(n)|^2$$

Η **μέση ισχύς** P_x του σήματος $x(t)$ δίνεται από τη σχέση

$$P_x = \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{2T} \int_{-T}^{+T} |x(t)|^2 dt$$

Ένα σήμα χαρακτηρίζεται ως **σήμα ισχύος** αν

$$0 < P_x < \infty$$

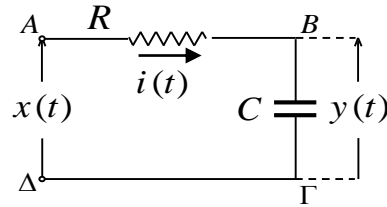
Αν το σήμα είναι περιοδικό τότε

$$P_x = \frac{1}{T_0} \int_{\langle T_0 \rangle} |x(t)|^2 dt$$

Η **μέση ισχύς** διακριτού σήματος δίνεται από τη σχέση

$$P_x = \frac{1}{N_0} \sum_{n=0}^{N_0-1} |x(n)|^2$$

Συστήματα τα οποία χαρακτηρίζονται από διαφορικές εξισώσεις

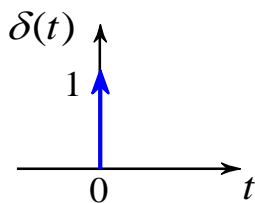

$$RC \frac{dy(t)}{dt} + y(t) = x(t)$$

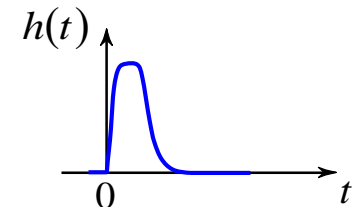
Η σχέση μεταξύ του σήματος εισόδου $x(t)$ και του σήματος εξόδου $y(t)$ ενός συστήματος περιγράφεται από **μία διαφορική εξίσωση με σταθερούς συντελεστές**.

$$\sum_{k=0}^N a_k \frac{d^k y(t)}{dt^k} = \sum_{k=0}^M b_k \frac{d^k x(t)}{dt^k}$$

Η κρουστική απόκριση $h(t)$ είναι η έξοδος του συστήματος, όταν αυτό διεγείρεται από τη συνάρτηση $\delta(t)$, δηλαδή $h(t) = S[\delta(t)]$.

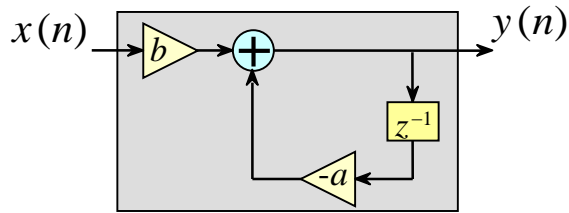
$$x(t) = \delta(t) \longrightarrow \boxed{h(t)} \longrightarrow y(t) = h(t)$$

Η σχέση μεταξύ του σήματος εισόδου $x(t)$ και του σήματος εξόδου $y(t)$ του συστήματος περιγράφεται με **το ολοκλήρωμα της συνέλιξης**.

$$y(t) = x(t) * h(t) = \int_{-\infty}^{\infty} x(\tau) h(t-\tau) d\tau = \int_{-\infty}^{\infty} h(\tau) x(t-\tau) d\tau$$

Συστήματα τα οποία χαρακτηρίζονται από γραμμικές εξισώσεις διαφορών

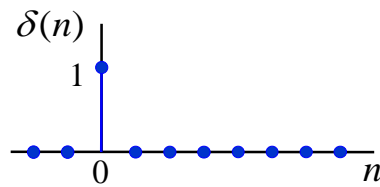

$$y(n) - a y(n-1) = b x(n)$$

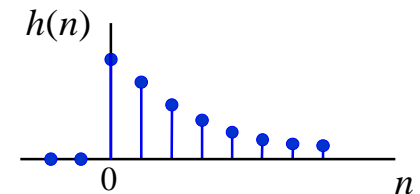
Η σχέση μεταξύ του σήματος εισόδου $x(n)$ και του σήματος εξόδου $y(n)$ ενός ενός ΓΧΑ συστήματος διακριτού χρόνου περιγράφεται από **μία γραμμική εξίσωση διαφορών με σταθερούς συντελεστές** της μορφής

$$\sum_{k=0}^N a_k y(n-k) = \sum_{k=0}^M b_k x(n-k) \quad \text{με } a_0 = 1$$

Η κρουστική απόκριση $h(n)$ είναι η έξοδος του συστήματος, όταν αυτό διεγείρεται από τη συνάρτηση $\delta(n)$, δηλαδή $h(n) = S[\delta(n)]$.

$$x(n) = \delta(n) \longrightarrow \boxed{h(n)} \longrightarrow y(n) = h(n)$$

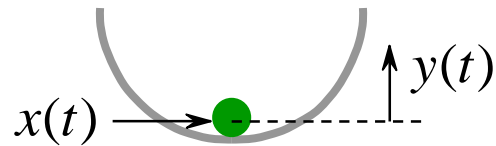

Η σχέση μεταξύ του σήματος εισόδου $x(n)$ και του σήματος εξόδου $y(n)$ του συστήματος περιγράφεται με **το άθροισμα της συνέλιξης**.

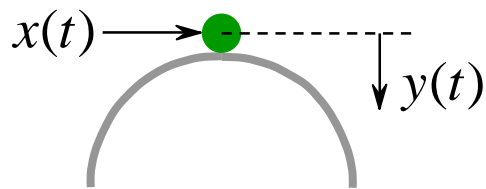
$$y(n) = x(n) * h(n) = \sum_{k=-\infty}^{k=\infty} x(k) h(n-k) = \sum_{k=-\infty}^{k=\infty} h(k) x(n-k)$$

Ευστάθεια

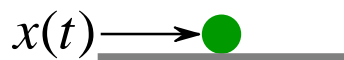
Μία από τις σημαντικότερες έννοιες στην θεωρία συστημάτων είναι αυτή της ευστάθειας.

Στο σύστημα το σφαιρίδιο ισορροπεί και αν εφαρμοστεί μία μικρή οριζόντια δύναμη για μικρό χρονικό διάστημα θα μετακινηθεί λίγο και θα επανέλθει στην αρχική του θέση μετά από κάποιες ταλαντώσεις (το σύστημα θεωρείται πραγματικό και παρουσιάζει τριβές). Πρόκειται για ένα **ευσταθές σύστημα**.

Στο σύστημα το σφαιρίδιο ισορροπεί αλλά αν μετακινηθεί λίγο λόγω μικρής και περιορισμένης διάρκειας οριζόντιας δύναμης, θα κυλίσει προς τα κάτω και δεν πρόκειται ποτέ να επανέλθει στην αρχική του θέση, κατάσταση που εκφράζει ότι το **σύστημα είναι ασταθές**. Παρατηρήστε ότι η απόκριση, η κατακόρυφη θέση, θα αυξάνει με το χρόνο χωρίς περιορισμό.

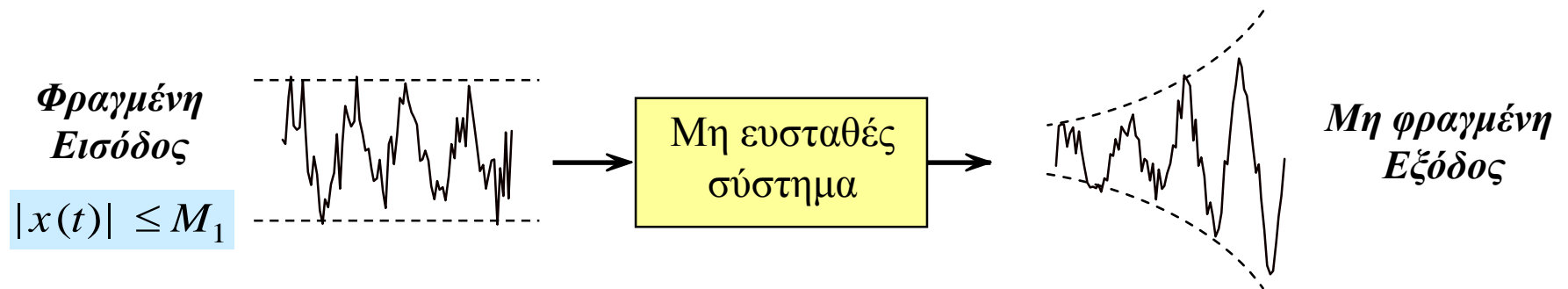
Στο σύστημα μία μικρή και περιορισμένης διάρκειας οριζόντια δύναμη θα μετακινήσει λίγο το σφαιρίδιο, το οποίο θα παραμείνει εκεί που θα πάει, όπου έχει την ίδια απόκριση (κατακόρυφη θέση). Η κατάσταση αυτή **αδιάφορης ισορροπίας**, εκφράζει την **οριακή ευστάθεια**.

Ευστάθεια

Ένα σύστημα λέγεται ότι είναι **ΦΕΦΕ ευσταθές** (ευστάθεια *Φραγμένης Εισόδου Φραγμένης Εξόδου*) (*Bounded Input Bounded Output (BIBO) stable*) αν και μόνον αν για κάθε φραγμένη είσοδο η έξοδος του παραμένει φραγμένη.

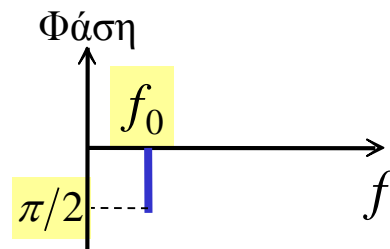
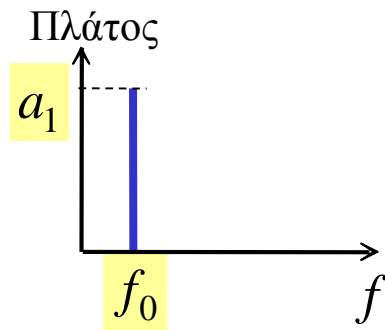

Σύστημα ευσταθές.

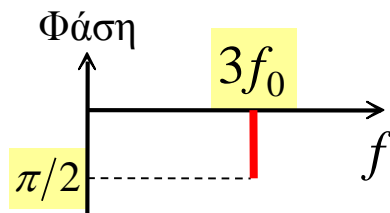
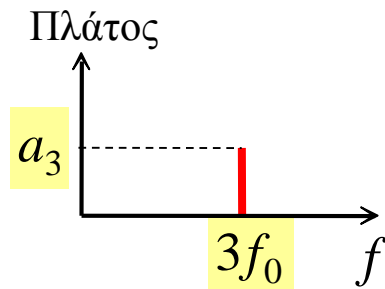
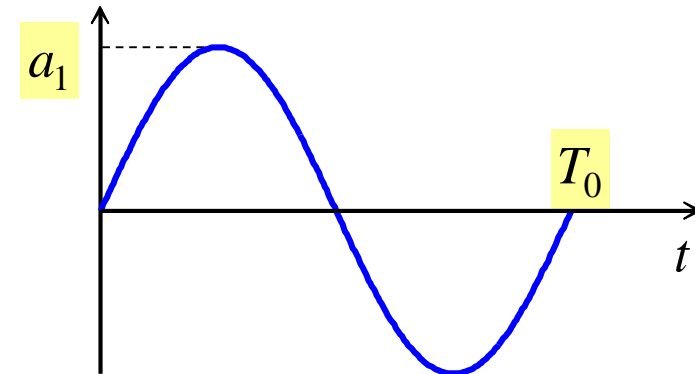

Σύστημα μη ευσταθές

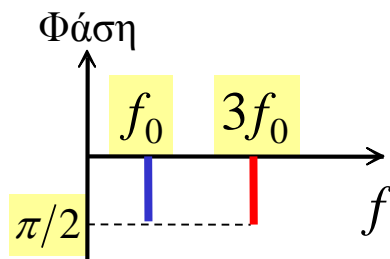
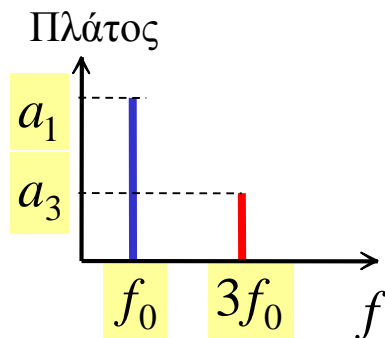
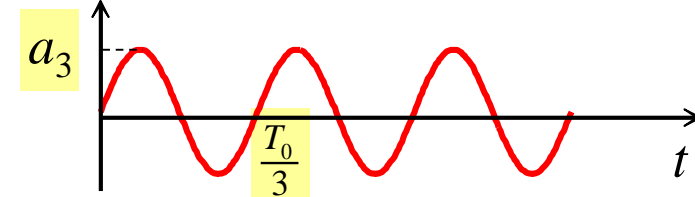
Περιγραφή σήματος στο πεδίο του χρόνου και της συχνότητας

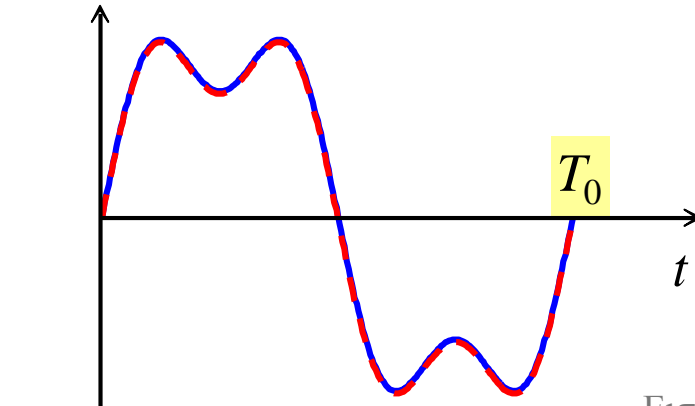
$$x_1(t) = a_1 \sigma\upsilon\nu(2\pi f_0 t - \pi/2)$$

$$x_2(t) = a_3 \sigma\upsilon\nu(2\pi 3f_0 t - \pi/2)$$

$$x(t) = x_1(t) + x_2(t)$$

Περιγραφή συστήματος στο πεδίο συχνότητας

$$x(t) = Ae^{j(\omega_0 t + \varphi)} \longrightarrow \boxed{H(\omega)} \longrightarrow y(t) = H(\omega_0) \cdot Ae^{j(\omega_0 t + \varphi)}$$

Η συνάρτηση $H(\omega)$ είναι ο **Μετασχηματισμός Fourier** της $h(t)$ και αποτελεί την **Απόκριση συχνότητας του συστήματος**.

Η απόκριση συχνότητας είναι μιγαδική συνάρτηση της συχνότητας ω και γενικά έχει τη μορφή

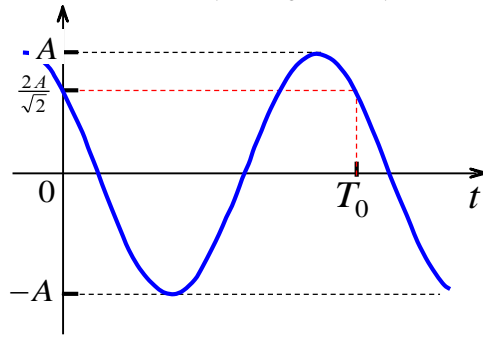
$$H(\omega) = |H(\omega)| e^{j \arg H(\omega)}$$

Η φυσική σημασία της απόκρισης συχνότητας, $H(\omega)$, αναδεικνύεται από το σχήμα

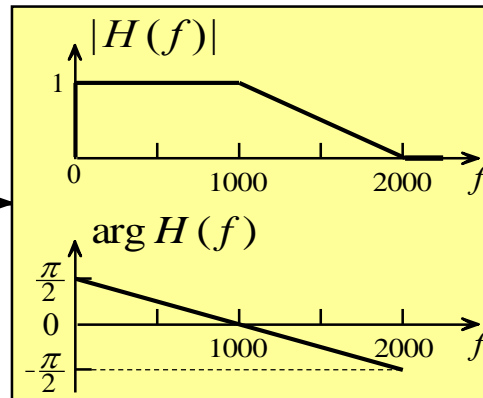
$$A \sin(2\pi f_0 t + \theta_0) \longrightarrow \boxed{H(f)} \longrightarrow A \overset{\text{Απόκριση πλάτους}}{|H(f_0)|} \sin(2\pi f_0 t + \theta_0 + \overset{\text{Απόκριση φάσης}}{\gamma\omega\text{N } H(f_0)})$$

Συχνά χρησιμοποιούμε λογαριθμική κλίμακα για τη συχνότητα, και ως μονάδα μέτρου το **decibel** (dB). Η κλίμακα των dB βασίζεται στην αντιστοιχία $dB = 20 \log_{10} |H(\omega)|$

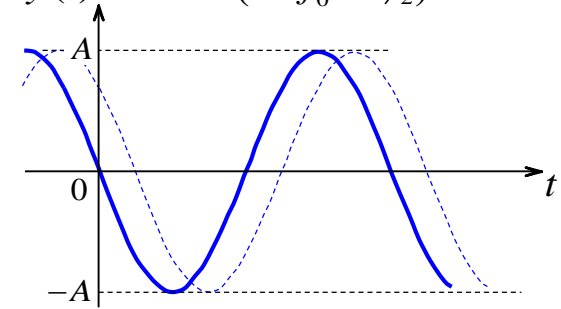
$$x(t) = A \sigma\upsilon\nu(2\pi f_0 t + \pi/4)$$

Το σήμα εισόδου $x(t)$.

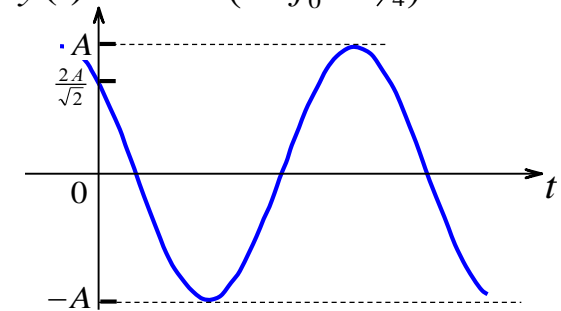

$$y(t) = A \sigma\upsilon\nu(2\pi f_0 t + \pi/2)$$

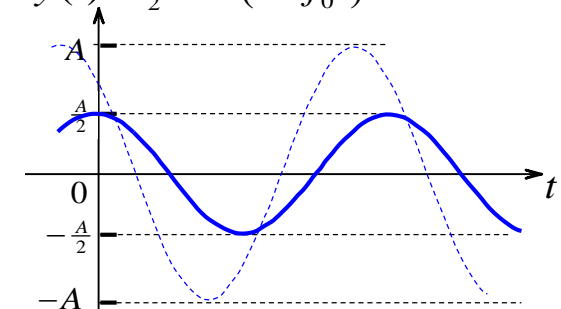
Η έξοδος του συστήματος όταν $f_0 = 500$ Hz.

$$y(t) = A \sigma\upsilon\nu(2\pi f_0 t + \pi/4)$$

Η έξοδος του συστήματος όταν $f_0 = 1000$ Hz.

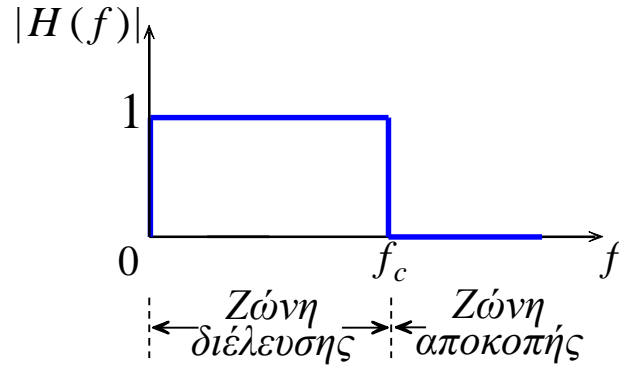
$$y(t) = \frac{A}{2} \sigma\upsilon\nu(2\pi f_0 t)$$

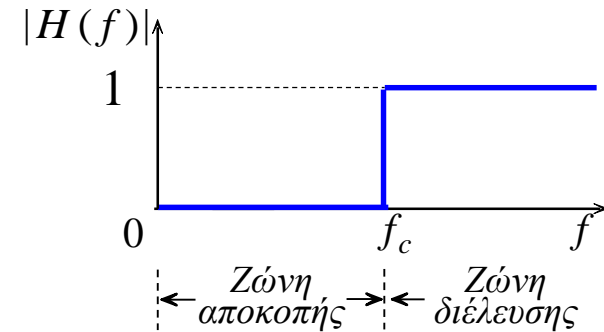
Η έξοδος του συστήματος όταν $f_0 = 1500$ Hz.

Ιδανικά φίλτρα

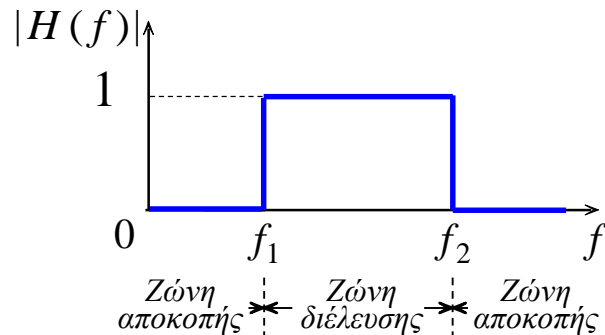
Ανάλογα με τη ζώνη διέλευσής τους, τα φίλτρα διακρίνονται σε:

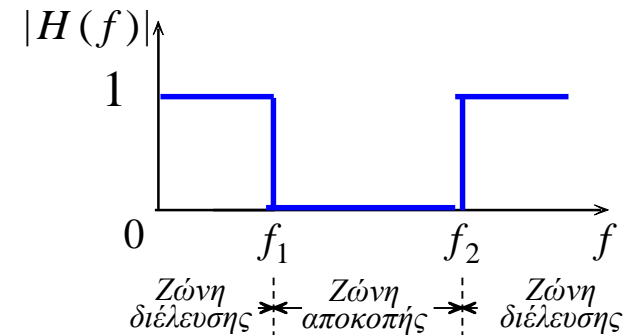
Ιδανικό βαθυπερατό φίλτρο

Ιδανικό υσιπερατό φίλτρο

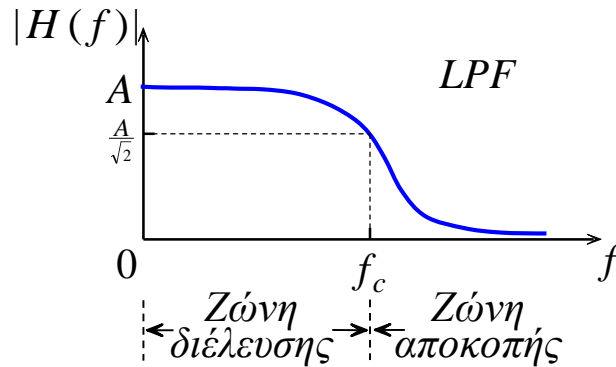

Ιδανικό ζωνοπερατό φίλτρο

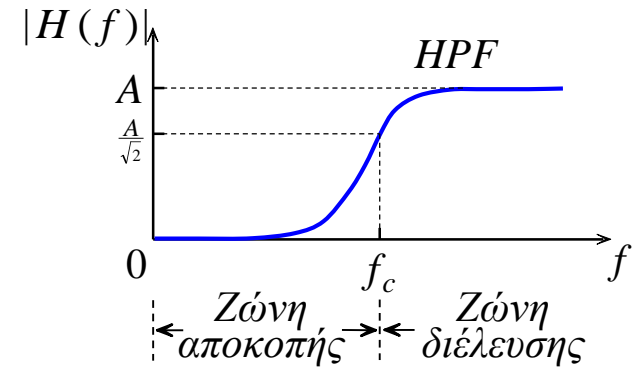

Ιδανικό ζωνοφρακτικό φίλτρο

Πραγματικά φίλτρα

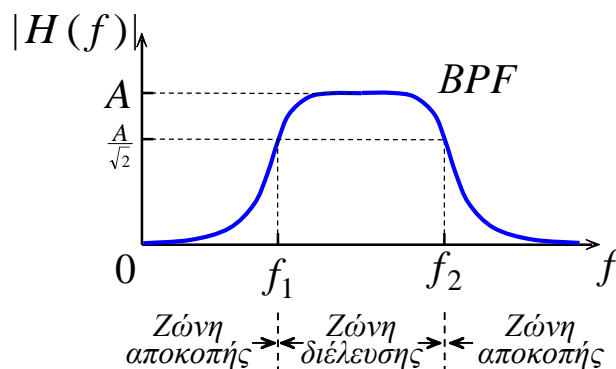

Πραγματικό βαθυπερατό φίλτρο

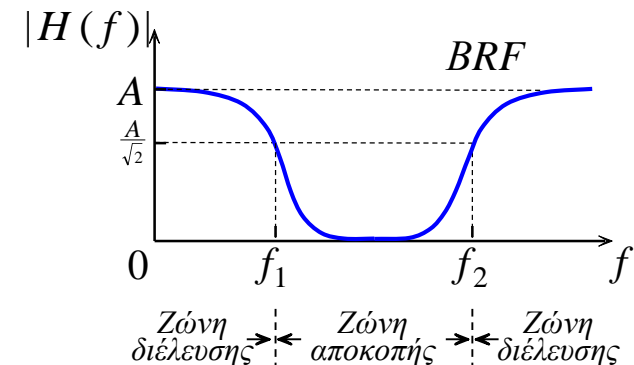

Πραγματικό υψιπερατό φίλτρο

Στη συχνότητα f_c η οποία χαρακτηρίζεται ως **συχνότητα - 3dB** η απόκριση πλάτους του συστήματος είναι ίση με το $1/\sqrt{2}$ της μέγιστης τιμής της.

Πραγματικό ζωνοπερατό φίλτρο

Πραγματικό ζωνοφρακτικό φίλτρο

Περιγραφή συστήματος διακριτού χρόνου στο πεδίο συχνότητας

$$x(n) = e^{j\Omega_0 n} \longrightarrow \boxed{H(\Omega)} \longrightarrow y(n) = H(\Omega_0) \cdot e^{j\Omega_0 n}$$

Η συνάρτηση $H(\Omega)$ είναι ο **Διακριτός μετασχηματισμός Fourier** της $h(n)$ και ονομάζεται **Απόκριση συχνότητας του συστήματος** διακριτού χρόνου.

Η απόκριση συχνότητας είναι μιγαδική συνάρτηση της διακριτής συχνότητας Ω και γενικά έχει τη μορφή

$$H(\Omega) = |H(\Omega)| e^{j\arg H(\Omega)}$$

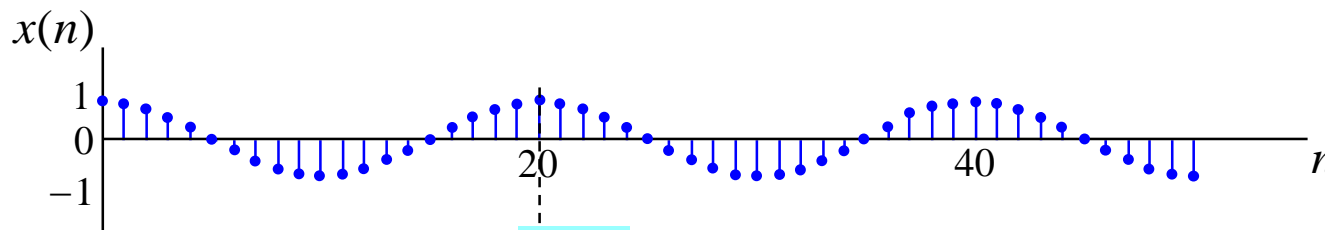
Η φυσική σημασία της απόκρισης συχνότητας, $H(\Omega)$, αναδεικνύεται από το σχήμα

$$x(n) = A \cos(\Omega_0 n + \phi) \longrightarrow \boxed{H(\Omega)} \longrightarrow y(n) = \overset{\text{Απόκριση πλάτους}}{|H(\Omega_0)|} A \cos(\Omega_0 n + \phi + \overset{\text{Απόκριση φάσης}}{\arg H(\Omega_0)})$$

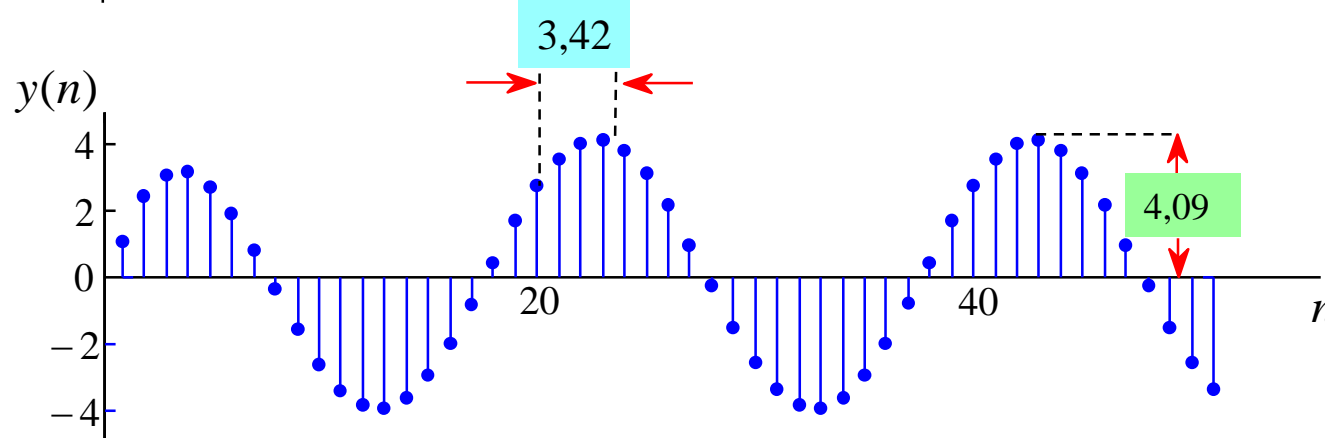
$$x(n) = \cos(0,05\pi n) \rightarrow \boxed{H(\Omega) = \frac{1}{1 - 0,8e^{-j\Omega}}} \rightarrow y(n) = 4,09 \cos[0,05\pi (n - 3,42)]$$

Η απόκριση συχνότητας του συστήματος για $\Omega = 0,05\pi$ είναι

$$H(\Omega) = \frac{1}{1 - 0,8e^{-j\Omega}} \Rightarrow H(0,05\pi) = \frac{1}{1 - 0,8e^{-j0,05\pi}} = 4,092e^{-j0,5377}$$

Σήμα εισόδου

Σήμα εξόδου

Τέλος

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο την αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «**Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση**» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Σημειώματα

Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Εθνικών και Καποδιστριακών Πανεπιστημίων Αθηνών, Σεραφείμ Καραμπογιάς 2015. Σεραφείμ Καραμπογιάς. «Προχωρημένα θέματα επεξεργασίας σήματος. Εισαγωγή». Έκδοση: 1.0. Αθήνα 2015. Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση: <http://opencourses.uoa.gr/courses/DI42/>

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά, Μη Εμπορική Χρήση Παρόμοια Διανομή 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Ως **Μη Εμπορική** ορίζεται η χρήση:

- που δεν περιλαμβάνει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος από την χρήση του έργου, για το διανομέα του έργου και αδειοδόχο
- που δεν περιλαμβάνει οικονομική συναλλαγή ως προϋπόθεση για τη χρήση ή πρόσβαση στο έργο
- που δεν προσπορίζει στο διανομέα του έργου και αδειοδόχο έμμεσο οικονομικό όφελος (π.χ. διαφημίσεις) από την προβολή του έργου σε διαδικτυακό τόπο

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

Διατήρηση Σημειωμάτων

Οποιαδήποτε αναπαραγωγή ή διασκευή του υλικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει:

- το Σημείωμα Αναφοράς
- το Σημείωμα Αδειοδότησης
- τη δήλωση Διατήρησης Σημειωμάτων
- το Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (εφόσον υπάρχει)

μαζί με τους συνοδευόμενους υπερσυνδέσμους.